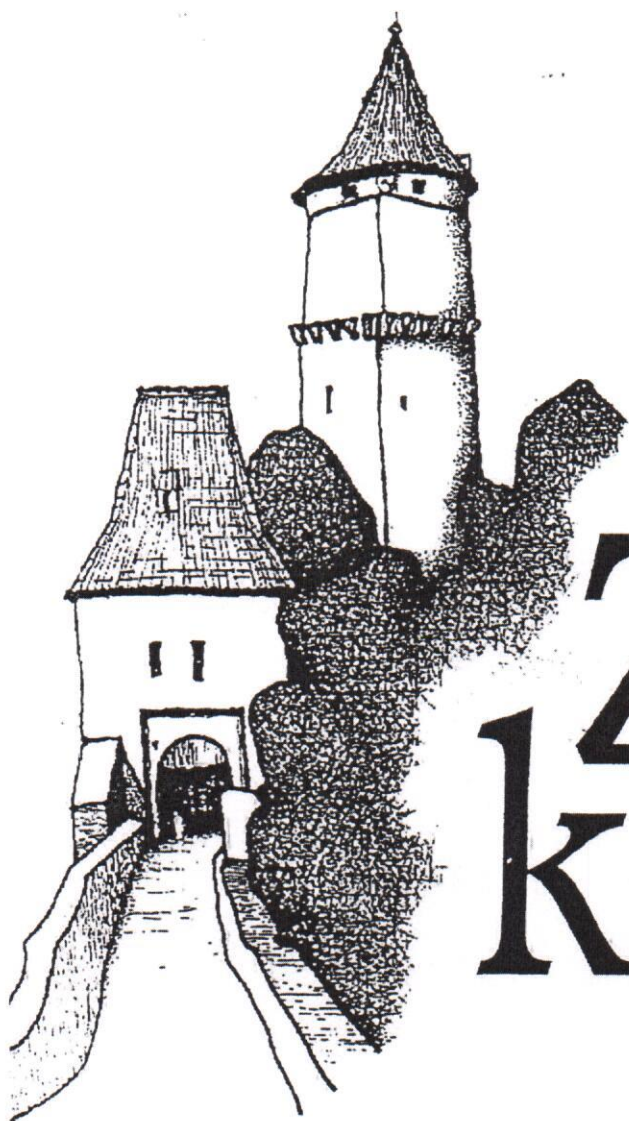
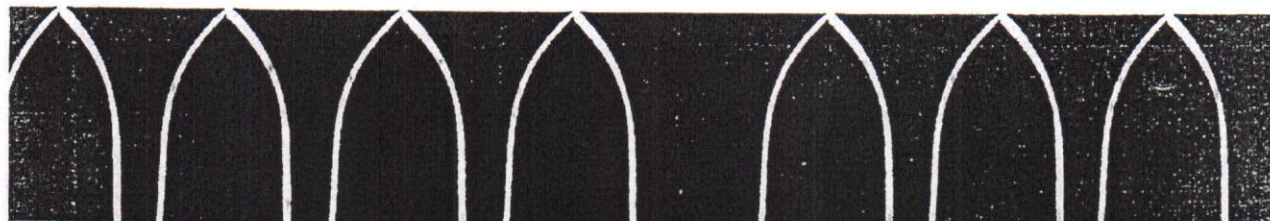

Zví kov ské zprávy

LISTOPAD 2023

EDITORIAL

Horké léto se přetavilo do téměř letního podzimu. Další mínus pro popírače globálního oteplování. Nejteplejší říjen od počátku měření v Klementinu. Občas jsem ráda za svůj podzim života. Nechtěla bych místo vlašských, sbírat ořechy kokosové na jihočeské zahrádce, kde po staletí rozpínají své vonné koruny jabloně, švestky, hrušně, oskoruše . . .

Svět se začal podivně otáčet. Slovo válka bylo i pro moji generaci pouze slovem. Slovem oživeným vyprávěním prarodičů, přeživších svědků, shlédnutím dokumentárních filmů a vnímáním zplundrovaných pohraničních regionů dvacátým stoletím. Náhle to už není jenom slovo, ale realita v přímém přenosu.

Permakulturní zahrada je taková, ve které se dobře daří staletým stromům, letničkám, mechu i půdním bakteriím, protože všichni potřebují všechny – nehledě na jejich velikost. A když je jeden oslabený, ostatní ho podrží. Přirozeně se očekává podpora menších a slabších. Kéž by tak fungoval permakulturní svět. To by byl ráj na zemi.

Panta rhei, neboli – Všechno je v pohybu - řekl kdysi starořecký filosof Herakleitos z Efesu. Svět kolem nás zítra nebude tentýž jako včera. A tak se snažme dělat si ho hezčí.

Děti z našeho domova již pilně hnětou hlínu a tvoří vánoční radosti všem, kteří na ně myslí. Také ženy si v keramické dílničce po delší pauze dělají drobné dárky. Že se daří můžete posoudit na fotografiích.

Sbor Hláska se rozrostl o další dva hlasy (jenom těch zpívajících chlapů se nějak nedostává) a pod vlídnou, ale nekompromisní taktovkou Terezky Januškové pilně nacvičuje vánoční zpívání, se kterým navodí sváteční atmosféru nejenom u nás na Zvíkově, ale na pozvání i ve Zbelítově. Při rozsvěcení zvíkovského vánočního stromu nebudou, jako vždy, chybět ani dětské hlasy.

Ohlédneme se za letošní svatoanenskou poutí, zkusíme vyluštit malou dětskou křížovku. Co se podařilo, co je v plánu, o tom nás pravidelně informuje starosta obce.

To, co mnohé z nás trápí je uzavírka Otavského mostu – informace naleznete v článku od těch nejpopovolanějších. Na téma mosty, navazuje výtažek z knihy Vladimíra Šišky PO BŘEZÍCH ORLCKÉ PŘEHRADY. Na Svatou Annu se vrátíme úryvkem z další knihy, tentokrát milevského autora Mgr. Vladimíra Šindeláře ZMIZELE A MIZEJÍCÍ PÍSECKO. Se zajímavostmi z knih obou pánů se ve Zprávách budeme setkávat častěji.

Děkuji všem, kteří do Zpráv přispěli. Podílejte se na nich i Vy, aby byly pestřejší, zajímavější.

Klidné vánoční svátky a dobré vykročení do roku 2024 všem.

Helena Žydková Smolková

Příjemné posezení u podzimních zpráv

Voda, věčné téma a spjatost s naší vesnicí. Proto začnu právě o vodě, a to pitné. Letos po dlouhé době na jaře napršelo vydatně, takže problém s nedostatkem nebyl. Neponecháváme však nic náhodě a pustili jsme se po delší době do čištění vrtů. Jeden prošel kompletní revitalizací, tzn. vyčištění, nové zapažení, šterkový obsyp a zabezpečení proti vniku povrchové vody. V přípravě je projekt na vybudování ještě jednoho vrtu o hloubce cca 30 m. Hlubší po průzkumu hydrogeologa není nutný. Na přiloženém snímku je vidět, jak vypadá finální dokument novodobých „proutkařů“. Po zemi byly taženy dvě asi deseti metrové „antény“, které pomocí vysílače s 20 000 V a přijímače, detailně zobrazily podloží do 100 metrové hloubky. Vrt bude vybudován na našem pozemku za Horním rybníkem, kde jej bude snadné napojit na stávající vedení a poslouží jako další posila a záloha vodního zdroje. Stále modernizujeme i ve vodárně. Aktuálně je na řadě výměna tlakových nádob a přes zimu, kdy je menší spotřeba, máme v plánu vyčistit akumulární nádrže. Co se týče užitkové vody, letos se nám vážnější problémy vyhnuly, takže výpadky byly minimální. Došlo také na připojení dalších odběratelů.

V říjnu byla dokončena instalace fotovoltaické elektrárny na ČOV. Výkon 10 kW by měl zmírnit roční náklady na el. energii a tím pádem i tvorbu ceny stočného. Nyní jednáme o možnosti odkupu přebytků neboli tzv. přetoků do sítě. Nebo, až to bude legislativně možné, spotřebovávat elektřinu vyrobenou navíc, třeba na vodárně. Další možnosti se nabízí, doplnit systém o baterie (ty nebyly součástí projektu), ze kterých by byla čistírna napájena, když FTVE nevyrábí. V přípravách je také dotace na pořízení kalosisu. Do konce roku by mělo být skončeno výběrové řízení na dodavatele. Realizace je plánovaná na jaro 2024. V rámci úspor jsme ve slevě pořídili zateplené panely a místnost pro kalolis zhotovíme sami.

Další dotaci jsme obdrželi na rekonstrukci šaten na koupališti. Práce finišují a nejdéle na konci listopadu by mělo být hotovo. Nově vzniklé prostory by mohli najít využití i pro společné aktivity. Např. tvoření, cvičení, různá setkání ...to už záleží na zájmu veřejnosti.

Tolik spolufinancované akce. Ve vsi průběžně opravujeme, co je potřeba, značnou část času a financí věnujeme úklidu a údržbě. Opraveny byly další

problematické kanalizační poklopy. Částečnou údržbou prošla cesta přes hrad, doplněna zpevněním kameny v problematickém místě pod předposlední bránou.

A co je před námi? Každým dnem očekáváme hotový projekt na vybudování chodníku od křižovatky ve vsi k dětskému domovu. Z fondu pro dopravní infrastrukturu se pokusíme získat dotaci. Stavba by poté měla proběhnout v koordinaci s firmou EGD, která má v plánu v dané lokalitě uložit vedení NN do země. A s tím souvisí i vybudování nového veřejného osvětlení. Protože o stavební povolení se bude teprve žádat, nedokáží odhadnout termín realizace. Naopak stavební povolení již máme na prodloužení vedení kanalizace a zpevnění svahu za čističkou. Výměna pozemků s Lesy ČR již proběhla, můžeme se tedy začít rozhlížet po nějakém odpovídajícím dotačním titulu. V procesu je žádost o dotaci na ozdravný prořez vzrostlých stromů. Také bychom rádi zpevnili vhodné plochy okolo bytovky zatravnovacími dlaždicemi, aby vznikly další místa pro stání automobilů.

A když jsem u aut, musím připomenout blížíící se zimní období a s ním možnou údržbu silnic. Každý řidič ví, že parkování na našich úzkých komunikacích není oficiálně možné. Převážná většina z nás má možnost parkovat na svém pozemku. A když už není jiná šance, je to o vzájemné toleranci a ohleduplnosti (nechat např. auta po jedné straně silnice). Musí být zachována průjezdnost pro záchranné složky a zmíněnou údržbu. Nejednou se stalo, že traktor s pluhem do ulice ani nemohl vjet. Ve finále to způsobí problém právě majitelům přilehlých nemovitostí. Věřím, že se dokážeme podobným nepříjemnostem v klidu vyhnout.

V srpnu byl ukončen pronájem Dolejšího rybníka Českému rybářskému svazu. ZO rozhodlo pronájem neprodlužovat. Rybník byl vypuštěn a ryby putovaly do rybníka k zastávce. Proběhne oprava hráze a stavidla. Představa je, aby do budoucna posloužil jako základna chovu ryb, pro nás všechny ve vsi.

Ti všímavější, kteří sledují zápisy ZO, se mohli dočíst o změně územního plánu. Proč změna, když máme územní plán od začátku roku nový? Protože nařízení vyšších míst zní: převést všechny územní plány v ČR do tzv. jednotného formátu. Zjednodušeně, všechny označené plochy různého využití, budou mít barevné rozlišení stejné, jak v Písku, Plzni, tak i ve Zvíkovském Podhradí. A protože se opět naskytla možnost získání dotace, využili jsme toho a na změně se pracuje.

Samozřejmě se musím zmínit i o koupališti. Sezóna a vzájemná spolupráce proběhla bez problémů, za což jsem rád a děkuji. Přesto nájemce nemá zájem o prodloužení smlouvy. Zastupitelstvo tudíž opět čeká rozhodování, co s areálem dál.

Od roku 2021, kdy jsme doplatili úvěr na čistírnu, hospodaříme s mírným přebytkem. I letos končíme rok nezadlužení, s finanční rezervou na spořicí účet.

Na závěr zmíním dvě věci, které sice nejsou v “moci“ obecní, ale rozhodným způsobem se nás dotýkají. Mám možnost být přítomen kontrolním dnům akce - Rekonstrukce mostu přes Otavu. Je to zajímavá zkušenost. A protože zde bývají zástupci všech dotčených orgánů, vč. investora tj. Jihočeského kraje, jsou mi k dispozici aktuální informace. To, že se dokončení oprav protáhne do prosince, už je známo. Spuštění do provozu se snad zvládne v jeho první polovině, konečné dokončovací práce však budou pokračovat i po novém roce.

Zajímavější je informace, že bude Jihočeským krajem vypsáno výběrové řízení na zhotovitele projektu kruhového objezdu. Ten by měl nahradit „naši“ problematickou křižovatku. Je to první hmatatelný příslib toho, že se kruhový objezd v budoucnu vybuduje.

Pevné zdraví a krásný konec roku přeje

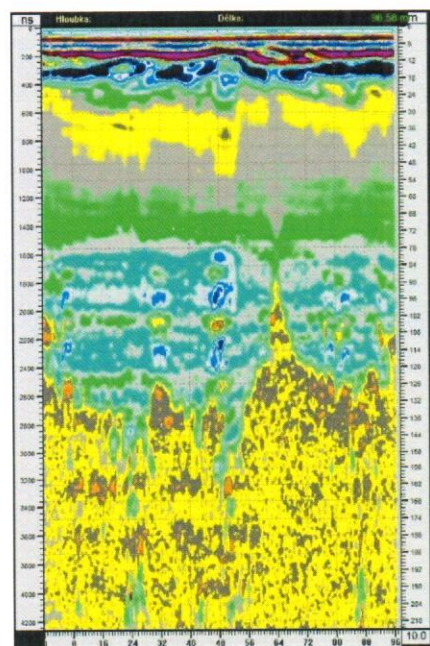
Josef Bárta
starosta obce

Revitalizace vrtu

Hydrogeologický průzkum

Zvíkov 2023

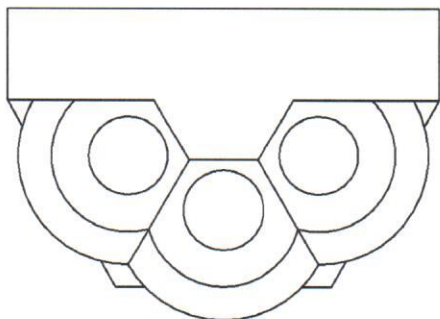
Do letošního roku jsme vstupovali s mírnou nejistotou. Informace, že dojde k dlouhodobějšímu uzavření Otavského mostu, nás vedla k jisté opatrnosti při odhadování růstu, poklesu, případně stagnaci počtu návštěvníků. Vzhledem k omezení dopravy ze směru od Prahy se dalo předpokládat, že spoustu lidí komplikovaná cesta k hradu od návštěvy odradí. Až do konce srpna se tato prognóza naplňovala, nečekaně vlídné podmínky v září a říjnu ale přinesly pro tyto měsíce nadprůměrné počty turistů a v celkovém součtu nakonec návštěvnost v roce 2023 zůstala na úrovni roku minulého. Dojde-li k opravě na mostu přes Vltavu, přenesse se podobná situace i do příštího roku, byť směr od východu není tak vytěžovaný jako od západu.

I vzhledem k tomu, jak neoptimálně se vyvíjí výše rozpočtu objektu a od toho možnosti k různým opravám, byl tento rok mimořádný množstvím stavebních prací, což bylo možné díky různým dotačním programům. Ještě v první polovině roku došlo k zajištění cihelné klenby ve sklepích na prohlídkové trase a opravě poničených a degradovaných okenních nik. Na stavení nazývaném Katovna se obnovila část šindelové krytiny. Největší, nejnákladnější a nejsložitější realizací se stala oprava vysypané části hradby na východní straně hradu nad Vltavou. K poškození došlo v roce 2020. Vzhledem k nestabilní situaci celého úseku bylo nejsložitější statického zajištění hradby a terénu tak, aby následné kamenické práce mohly proběhnout bez rizika dalšího zborcení. Tuto část velmi profesionálním způsobem provedla firma Strix Chomutov, a.s., která se specializuje na tento typ prací v nepřístupném prostředí. Následně i práce kameníků byla velmi zdařilá, takže skladba kamene nepůsobí cizorodě a novodobě a opravený úsek navazuje plynule na starší části hradební zdi.

Na jaře příštího roku chceme rozšířit expozici v paláci o novou instalaci v doposud uzavřených místnostech pod terasou v místě Královských ložnic. Ty bylo možné využít po opravách betonových stropů, které se na etapy realizovaly v minulých letech, na ně navazovalo dořešení přístupu z nádvoří paláce. Sklepní prostory využijeme k prezentaci dochovaných a zachráněných kamenných fragmentů pocházejících z různých míst hradu – v některých případech dnes neznáme jejich původní umístění a o to jsou pro nás zajímavější, protože odkazují na nejstarší fáze výstavby hradu. Přípravné práce už běží a půjde-li všechno bez nečekaných potíží, chceme lapidárium do května 2024 zpřístupnit. Jako malou upoutávku si můžete prohlédnout logo, které bude značkou celé expozice a bude se objevovat na doprovodných panelech.

Přeji všem klidný Advent.
Aleš Kadlčák

„JUBILANTI“ V ROCE 2023

Sedmdesát let slavili:

paní Kětoslava Srbová
pan Vladimír Hlavín

Osmdesát let oslavili:

paní Jarmila Lasovská
paní Milena Hrubcová

Krásných devadesát let oslavili

pan František Kubíček
paní Marie Laňková

Nejstarším občanem Zvíkovského Podhradí je pan František Lívanec, který letos oslavil devadesáté první narozeniny.

Podzimní setkání U Váňů

ráda bych vám všem, milí spoluobčané, ukázala, jak z jednoho sousedského posezení u kávy dokážeme společně připravit příjemně strávené nedělní odpoledne. I přes spoustu dalších lákavých událostí v okolí jsme byli moc rádi za účast nejen dětí ale i maminek, babiček, tetiček, doplněných sem tam nějakým tatínkem či dědečkem. Děti si leckdy svépomocí vyrobily vánoční dekorace, nazdobily si perníček nebo jablíčko a s úsměvem na tváři odcházely spokojeně domů. Nutno podotknout, že napečené dobroty od místních tetiček taktéž značně přispěly ke spokojenosti, a to nejen u dětí!

Děkujeme personálu hospody U Váňů za zprostředkování prostor, vedení obce za podporu a samozřejmě i všem ostatním, kteří se na přípravách a provedení podíleli.

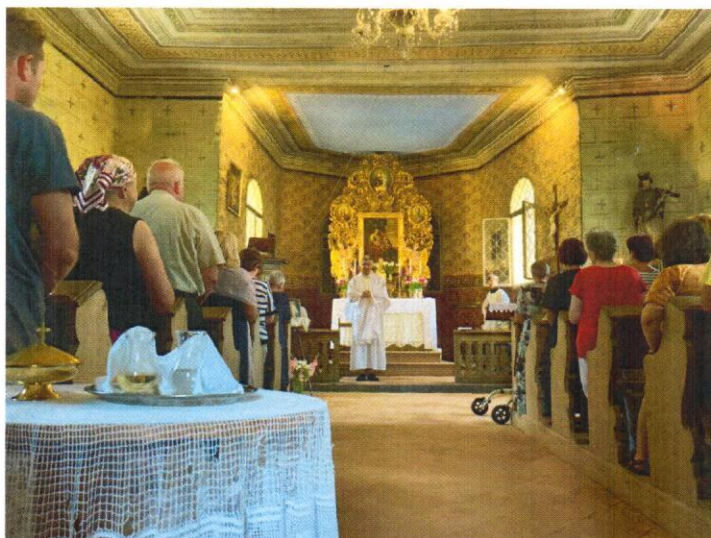
Pohodové svátky všem a třeba zase někdy příště!

Za celý organizační tým,

Marie Gallagher

Svatoanenská pouť

Každoročně, vždy v červenci, slavíme na Svaté Anně pouť. Sejdou se sousedé, přátelé a jde se nejprve do kostelíčka na mši. Úvodem mše zazpívali členové zvíkovského pěveckého sboru Hláška.

Po mši jsme se, také již druhým rokem, sešli v upravovaném venkovním prostoru, kterému dává nový kabát František Laňka. Nejenom plácek na Svaté Anně, ale i harmonika jsou jeho srdečnými záležitostmi. Zvíkovský sbor dal pár lidovek a nastoupili harmonikáři. Sešlo se jich neuvěřitelných patnáct. Nechyběly housličky, kytara, ani vozembouch. Pivo teklo proudem, hosté ochutnávali z domu přinesené koláče, guláš

chutnal výtečně – prostě jak se říká: „Tanec, hudba, zpěv.“ A k tomu nám svatá Anna seslala krásné počasí.

Abych nezapomněla – na Svaté Anně máme letos již druhou posvěcenou svatou Aničku. Obě naše ochránitelky dal zhotovit na své náklady František Laňka.

Doufám, že se z těchto svatoanenských setkání stane postupem času milá tradice.

Olča Horáková – obyvatelka Svaté Anny

Kaple Svaté Anny byla postavena v letech 1545 – 1548 za 81 kop grošů toho času majitelem zvíkovského panství Jindřichem ze Švanberka ve stylu pozdní gotiky. Pověst vypráví o ukrytém východu tajné chodby, která vede z hradu Zvíkova.

V této chodbě se prý nacházejí poklady, které jsou důležité pro český národ. Poklady strážejí dva psi s ohnivýma očima. Až bude v Čechách nejhůře, přijedou si je vyzvednout blaničtí rytíři poté, co porazí všechny nepřátele. Dále se vypráví, že voraři plující po Otavě jednou zpozorovali ve skále pod kostelíkem svaté Anny osvětlený vchod jeskyně. Přirazili ke břehu a vydali se k němu.

Avšak jeden z nich uklouzl a hlasitě zaklel. V tu chvíli se před nimi zjevil ohromný černý pes s vyceněnými zuby. Voraři se vylekali a utekli. Osvětlená jeskyně zmizela a od té doby ji už nikdo nespatriil.

U jižní zdi venku je údajně hrob mladého muže. Oltář s obrazem svaté Anny je barokní z 18. století. Tradiční poutě a bohoslužby konají se zde každoročně v neděli, vždy po svátku svaté Anny, koncem července.

Kamenný pomníček před kostelíkem byl postaven péčí občanů z Oslova roku 1978 u příležitosti šestistého jubilea smrti otce vlasti Karla IV. a na paměť všekřesťanské celosvětové mírové konference v létě téhož roku v Praze.

Osada Svatá Anna dosáhla původně devíti došky krytých chaloupek. Osadníci bývali lesní dělníci a plavci – voraři. Cesty na plavbu, někdy až do Strakonice a návraty z Prahy dříve zdolávali pěšky.

I. světová válka 1914 – 1918 zmařila životy Františka Černého a Matěje Mladého. Padl i Martin Štědronský ze statku Štědronín na protějším břehu.

Léta okupace 1942 – 1945 prožili dva osadníci v nacistických koncentracích.

Protější sráz svahu Hřebínku za potokem Strouhou a lesa Černého výrku tvořila malá, ručně obdělávaná polička – kopaniny. Ještě v letech I. světové války nebyla přístupna žádným povozem. Skromná úroda i mrva na hnojení se proto nosila v proutěných nůších na zádech. Podobně se donedávna vynášela na kopce pitná voda na zádech v dřevěných putnách. Za starých časů vedla podél potoka cesta a snad pokračovala do Štědronína přes Otavu brodem. Poslední generace pamatují jen dva loďkové převozy, které zajišťovaly přepravu osob.

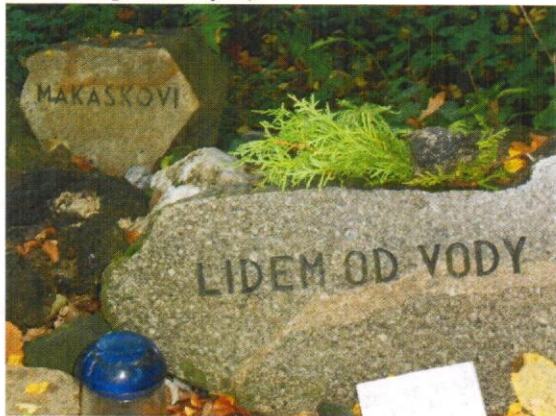
Usedlost číslo 1, v prostoru dnešního přístaviště U Makásky, číslo 5 a 6 a letní prvorepublikovou vilku v údolí Strouhy „U Kozlíka“ zastihlo vybudování Orlické přehrady. Hladina jezera dosahuje maxima 55m nad původním řečištěm. Ve skalách protějšího břehu jsou ještě zbytky původní turistické Sedláčkovy stezky. Pod svahem rekreačního střediska Jitex bývala starodávna selská usedlost Mošovice. Až sem, na pomezí bývalého okresu Mirovice vnikla a zde dočasně tábořila skupina pruského vojska po bitvě u Hradce Králové roku 1866.

Po porážce rakouské armády postupovalo vítězné pruské vojsko směrem na Prahu. Odtud po pravém vltavském břehu do jižních Čech. V Táboře obrátila směr pochodu na západ a 10. srpna t.r. přes Milevsko a žďákovské převozy vniklo na Mirovicko na 60 000 pěších a 12 000 jízdních Prušáků. Dirigováni ze Starého Sedla obsadili na mirovicku téměř každou vesnici. Hlavní stan pruského velitele generála Merwartha von Bitterfeld byl po několik dnů v orlickém zámku.

Jižním směrem nad nejhezčími přejemi staré Otavy, proti soutoku Skalice s Otavou zmizela zemědělská usedlost Jirušů. Na protějším břehu pod soutokem stávala panská hájenka, poslední to působiště rodiny Bártíků a jedno z míst dramatu let okupace, které popsal Dr. Černohorský ve své reportáži „Mezi dvěma řekami“. Ještě 14. května 1945 přišlo v blízkém okolí několik lidí o život zbraní prchajících nepřátel.

Tajemný život je i pod hladinou orlického jezera. O obludách, které se prohánějí v jeho hlubokých vodách, se vyprávějí legendy. Oblast kolem Svaté Anny je velkými sumci proslavena. Podle vyprávění zde žil i velký sumec – albín. Měl prý na délku alespoň dva a půl metru. Byl celý bílý a občas ho lidé zahlédli z vysokých skal, kde je z výšky lépe vidět pod hladinu. Smůlu měl malý jezevčík, kterému lidé házeli do vody míček, aby pro něj plaval. Zmizel pod hladinou i s míčkem a už ho nikdy nikdo neviděl. Ostatně toho sumce prý dodnes žádný rybář nechytí.

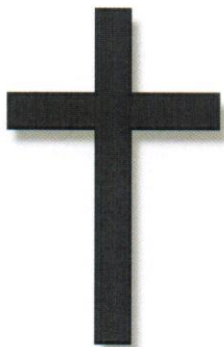
(Povídání o Svaté Anně je převzato z informační desky upevněné u hlavního vchodu svatoanenského kostelíka. Pověsti pak z knihy Vladimíra Šišky „Tajemné stezky po březích Orlické přehrady“.)

Svatoanenští vzpomínají s láskou na staré řeky a obyvatele kolem nich. Dojemné jsou vzpomínkové kameny lidem od vody (mlynáře, chalupníky, voraře . . .). Vzpomínky na zašlé časy plné tvrdé práce, neopakovatelný půvab krajiny a ryzí charaktery.

Helena Žydková Smolková

Vzpomínáme

07.10.2023 odešla ve věku 79 let

paní Anna Kloboučnicková

Buď vůle tvá.

Zemřel kníže Karel Schwarzenberg (10.12.1937 – 11.11.2023)

Aristokrat ve službě Česku. Pocházel z orlické větve starobylého šlechtického rodu. V 80. letech předsedal Mezinárodnímu helsinskému výboru pro lidská práva a v rodinném sídle v bavorském Scheinfeldu umístil archiv zapovězené literatury.

Odešel ve všech ohledech velký muž. Služba naší zemi byla nejen kontinuitou rodu, ale naprosto přirozeným posláním. Člověk o obrovským charismatem, rozhledem, elegancí, důstojností, laskavostí i břitkým humorem. Vynikal i tím, že dokázal nebrat sám sebe vážně. Jeho lidskost nebyla v kontrastu s noblesou, uměl se bavit s každým a uměl dát každému najevo, co si o něm myslí.

Karel Schwarzenberg se narodil v Čechách a rodné zemi a lidem měl celý život hluboký vztah. Mohli jsme se s ním setkat i při mši v kostelíku na Svaté Anně, na Zvíkově, v Čimelicích i na Orlíku, kde také bude 10.12.2023 pochován do rodinné hrobky.

Rozloučení se státními poctami proběhne o den dříve v chrámu Svatého Víta v Praze.

Bud' vůle Tvá.

ZVÍKOVSKÉ MOSTY

/převzato z knihy Vladimíra Šišky – Tajemné stezky po březích Orlické přehrady/

I mezi mosty najdeme dvojčata. Nad hladinou orlického jezera se kousek nad soutokem Otavy s Vltavou vypínají dva mosty. Jeden překlenuje Vltavu, druhý Otavu a vede po nich silnice spojující Milevsko a Mirovice. Podobají se sobě jako skutečná dvojčata a necvičené oko mezi nimi nepozná rozdíl.

Oba mosty se začaly stavět současně se stavbou přehrady, ale dokončeny byly až při jejím plném napuštění v roce 1963. Budovaly se tehdy ojedinělou technikou letmé betonáže bez podpěr i lešení. Byl to velký unikát a lidé se na stavbu chodili dívat, jak se oba vodorovné konce mostnice k sobě přibližují. Každý z mostů je podepřen třemi pilíři, přičemž ten prostřední stojí v původním řečišti. Letmo betonované mosty s klouby uprostřed polí byly v době stavby velkou módou. Později se však ukázalo, že dlouhé konzoly poklesávají vlivem dotvarování betonu a napjaté oceli. Na přelomu století byly proto na obou mostech klouby ve středu polí zrušeny a přesunuty do krajních pilířů.

Tak jako se dvojčata často stejně oblékají, oba mosty jsou natírány charakteristicky modrozlutou kombinací barev. Jaký je tedy mezi nimi rozdíl? Ten vltavský je o metr delší (253 metry) a o něco nižší (68 metrů).

Od května letošního roku pracuje tým z firmy HOCHTIEF CZ a.s. pod vedením Miroslava Ševčíka na rekonstrukci mostu přes Otavu ve Zvíkovském Podhradí.

Most ev.č. 121-006 přes řeku Otavu byl vybudován v 60. letech 20. století. Most je navržen jako 4-polový s rozpětím jednotlivých polí 41,65+84+84+41,65. Střední pole byla budována metodou letmé betonáže, krajní pole na skruži. Nosná konstrukce je dvoukomorová s konzolami.

V roce 1994 byl objekt rekonstruován. V rámci rekonstrukce byly zmonolitněny klouby uprostřed polí a nosná konstrukce byla dodatečně podélně předepnuta. Dále byla vyměněna ložiska na opěrách. V rámci rekonstrukce byla také provedena nová spádová vrstva pro vytvoření plynulé jízdní dráhy. Na závěr byly provedeny nové římsy, mostní závěry, vozovka a zábradlí na mostě. Během této rekonstrukce bylo také doplněno osvětlení vnitřních prostor komor a osazeny zařízení pro měření napětí předpínacích lan.

Rekonstrukce roku 2023 je v hodnotě 65 mil. Kč a spočívá ve výměně příslušenství (římsy, zábradlí, vozovka, mostní závěry) a ložisek na opěrách. Dle platných norem bude osazeno také mostní svodidlo. Stávající spodní stavba a nosná konstrukce je povrchově sanována dle závěrů diagnostického průzkumu. Na opěrách budou provedeny nové úložné prahy a závěrné zídky.

Při realizaci se zjistilo, že most je v horším stavu než předpokládala Zadávací dokumentace a to zejména v oblasti předpínacích lan vlastní mostovky. Dochází tak ke zpoždění stavby. Smluvní termín dokončení byl do 11.11.2023, nyní je projednán posun termínu do 11.12.2023.

Tak snad to vše stihneme.....

Miroslav Ševčík

Foto:

Závěsné lešení

Nová římsa a zábradlí

Výstavba nové opěry ze strany od Mirotic

VLČNOVSKÉ KOLÁČE

- 250 g polohrubé mouky
- 100 g másla
- 6 lžic lžic cukru krupice
- 20 g droždí
- 90 ml vlažného mléka
- 1 vejce (žloutek a bílek zvlášť)
- špetka soli
- 120 g tvarohu v alobalu
- 1 vanilkový cukr
- 2 lžice švestkových povidel
- 1 lžička rumu Tuzemáku
- na drobenku: máslo, hrubou mouku, cukr

V míse prosejte mouku, doprostřed udělejte důlek a do něho nalijte asi 50 ml vlažného mléka, přidejte rozdrobené droždí a posypte trochou cukru krupice. Nechte vzejít kvásek. Nyní přidejte povolené máslo, zbytek cukru a mléka, sůl a žloutek.

Ručně zpracujte v nelepivé těsto. To rozdělte na 18 dílů. Z každého dílu udělejte placičku o průměru dlaně. Doprostřed dejte asi kávovou lžičku tvarohu rozmíchaného s vanilkovým cukrem. Nyní tvaroh do těsta opatrně zabalte a vytvořte kuličku, aby náplň nevytekla. Pomocí důkladně omytého vajíčka ve skořápce do každé kuličky vtiskněte důlek. Do něho dejte trochu povidel rozředěných rumem. Každý koláček přendejte do máslem vymazaného pekáče nebo zapékací mísy. Nyní je nechte cca 30 minut kynout pod čistou utěrkou.

Troubu předehřejte na 180 stupňů. Mezitím si připravte drobenku z 1 lžice másla, cukru krupice a hrubé mouky. Po 20 minutách potřete koláčky vaječným bílkem a posypte je drobenkou. Pečte je ve vyhřáté troubě na 180 stupňů cca 30 minut.

BAVORSKÉ VDOLEČKY

(cca 15 kusů)

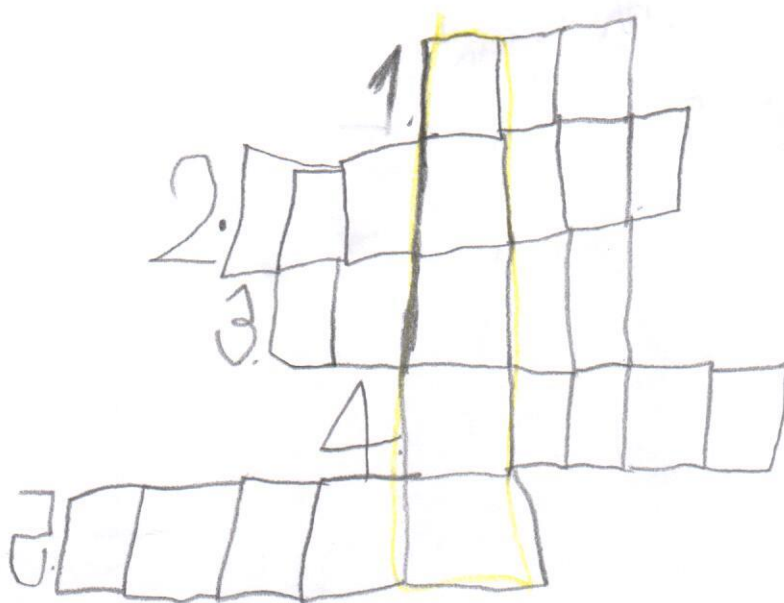
- 270 g polohrubé mouky
- 1 lžice rozpuštěného másla
- 2 lžice cukru
- 1 vejce
- 130 ml vlažného mléka
- 20 g droždí
- kůra z poloviny citronu
- špetka soli
- tuk na smažení
- cca 150 g tvarohu
- 1 vanilkový cukr
- 2 lžice švestkových povidel
- 1 lžička rumu Tuzemáku
- moučkový cukr

Z rozdrobeného droždí, trochy krupicového cukru a 2 lžic vlažného mléka nechte v misce vzejít kvásek. Do větší zadělavací mísy nalijte zbytek mléka a cukru, prosátou mouku, vejce, špetku soli a kůru z poloviny citronu. V robotu pomocí hnětacího háku nebo ručně zadělejte lepkavé těsto. V průběhu hnětení postupně přidávejte rozpuštěné máslo. Těsto nechte na teplém místě kynout přibližně hodinu. Tuk na smažení (olej či 100% tuk) rozpustíte v širším hrnci, aby hladina sahala přibližně do jeho jedné třetiny.

Vykynuté těsto rozválejte na pomoučeném válu, aby bylo přibližně 1,5 cm tlusté. Vykrajujte z něho kolečka o průměru asi 7 cm. Zdali je tuk dostatečně rozpálený, vyzkoušejte vhozením trošky těsta; když se začne smažit, můžete do tuku vložit vykrájená kolečka. Smažte je dozlatova z jedné strany pod pokličkou, z druhé strany už nezakryté.

Usmažené vrolečky nechte okapat a zchladnout na papírové utěrce. Tvaroh a vanilkový cukr společně zamíchejte a naplňte jím cukrářský sáček se zdobící špičkou. Švestková povidla rozmíchejte v jiné misce s troškou Tuzemáku. Vrolečky zdobte lžičkou povidel a tvarohem a nakonec je posypte moučkovým cukrem.

Příjemné a klidné vánoční svátky přejí všem děti z našeho dětského domova

Děti i dospělí zveme na mikulášskou Čertovskou pohádku v sobotu 09.12.2023 od 16:00 hodin do Pivovarského dvora.

2.12. sbor Hláška zazpívá při rozsvícení vánočního stromku ve Zbelítově a 10.12. u nás na Zvíkově.

Malá předvánoční dílnička nás potěšila 12.11.

V létě proběhla tradiční Neckyáda.

Na Pivovarském dvoře se opět česala chmelnička.

Svatoanenská pout' má stále více účastníků.